

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 113/2024-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu a oznámeniu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 14677/2022/61/333 zo 16. marca 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. mája 2023, doplnenou podaniami doručenými ústavnému súdu 28. júna 2023, 21. júla 2023 a 19. septembra 2023, domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom a oznámením orgánu verejnej moci označeným v záhlaví tohto uznesenia. Takisto ústavný súd žiada o ustanovenie právneho zástupcu pre účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Martin rozsudkom sp. zn. 1T/54/2021 z 1. februára 2022 (ďalej len „prvostupňový rozsudok“) schválil a potvrdil dohodu o vine a treste uzavretú medzi Okresnou prokuratúrou Martin a sťažovateľom, na základe čoho bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania trestného činu opilstva. Sťažovateľ adresoval podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku podnet na podanie dovolania proti uvedenému prvostupňovému rozsudku ministrovi spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti oznámením č. 14677/2022/61/333 zo 16. marca 2023 sťažovateľa vyrozumelo, že v zmysle § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno rozsudok, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, napadnúť dovolaním, okrem prípadu

dovolania z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom v sťažovateľovom prípade námietky, ktoré prezentoval vo svojom podnete, boli vyhodnotené ako neopodstatnené, nenapĺňajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, preto vo veci minister spravodlivosti dovolanie podávať nebude a podnet sťažovateľa odkladá.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ formuluje rozsiahlu laickú argumentáciu, v rámci ktorej v značnom rozsahu odbočuje od právne relevantnej podstaty veci, popisujúc svoju minulosť a súčasnú osobnú situáciu, rôzne právne úvahy, citácie právnych predpisov a pod. Pokiaľ ide o relevantnú argumentáciu ústavnej sťažnosti, sťažovateľ dôvodí, že v podnete adresovanom ministrovi spravodlivosti namietal nedostatky odôvodnenia prvostupňového rozsudku, spôsob „zvolenia obhajcu“, nedostatky týkajúce sa záverečného preštudovania spisu, nezákonnosť začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia. Je toho názoru, že jeho podnet obsahoval závažné námietky, ktoré mali viesť ministra spravodlivosti k podaniu dovolania. Postup, keď minister spravodlivosti vyhodnotil jeho námietky ako neopodstatnené a podnet bez podania dovolania odložil, hodnotí ako porušenie svojich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou argumentácie ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho práv v dôsledku postupu ministra spravodlivosti, ktorým nevyhovel jeho podnetu na podanie dovolania s odôvodnením, že jeho podnet neobsahuje námietky reálne subsumovateľné pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

5. Ústavný súd v rámci svojej judikatúry opakovane uviedol, že podnet na podanie dovolania podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku nie je riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom a z hľadiska trestného procesného práva ho možno považovať iba za informáciu ministrovi spravodlivosti ako oprávnenému na jeho podanie, ktorá bez ďalšieho nezakladá zákonom ustanovené právne dôsledky. Ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku neukladá povinnosť vyhovieť podnetu. Je na úvahe ministra spravodlivosti posúdiť a rozhodnúť, či podá, alebo nepodá dovolanie (táto úvaha je vylúčená iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na podanie dovolania sú splnené). Oprávnenie na podanie podnetu na podanie dovolania nemôže mať preto charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (m. m. II. ÚS 438/2018, II. ÚS 493/2016, I. ÚS 585/2012, II. ÚS 268/2012, III. ÚS 435/2010, IV. ÚS 471/2011).

6. Vzhľadom na uvedený záver ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

7. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

8. Ústavný súd dospel k záveru, že v prípade sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti III tohto uznesenia) je zřejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel.

9. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. marca 2024

Peter Molnár
predseda senátu